

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα διαμονής⁽¹⁾

COM(89) 675 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 149 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, στις 21 Δεκεμβρίου 1989)

(90/C 26/19)

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 191 της 28. 7. 1989, σ. 5 [COM(89) 275 τελικό].

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ορίζεται ότι η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει την εξάλειψη, μεταξύ των κρατών μελών, των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων·

ότι το άρθρο 8Α προβλέπει ότι η εσωτερική αγορά πρέπει να εγκαθιδρυθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων·

ότι οι εθνικές διατάξεις οι σχετικές με τη διαμονή των ευρωπαίων πολιτών σε κράτη μέλη άλλα από εκείνο του οποίου είναι υπήκοοι πρέπει να εναρμονισθούν για να εξασφαλιστεί αυτή η ελεύθερη κυκλοφορία·

ότι, όπως ανέφερε η ad hoc επιτροπή «Η Ευρώπη των πολιτών» στην έκθεσή της προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 29 και 30 Μαρτίου 1985, πρέπει να αποφευχθούν τα μεταναστευτικά ρεύματα που δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνον για χρηματικούς λόγους στηριζόμενους στο γεγονός ότι δεν έχουν εναρμονισθεί τα καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής δοήθειας, και ότι ο ευρωπαίος πολίτης που επιθυμεί να διαμένει σε χώρα άλλη από τη δική του δεν πρέπει να αποτελεί παράλογο δάρος για τα δημόσια οικονομικά της χώρας υποδοχής· ότι φαίνεται, ως εκ τούτου, ενδεδειγμένο να προβλεφθούν, στο παρόν στάδιο εξέλιξης της Κοινότητας, οι προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος διαμονής·

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ορίζεται ότι η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει την εξάλειψη, μεταξύ των κρατών μελών, των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων·

ότι το άρθρο 8Α προβλέπει ότι η εσωτερική αγορά πρέπει να εγκαθιδρυθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων·

ότι οι εθνικές διατάξεις οι σχετικές με τη διαμονή των ευρωπαίων πολιτών σε κράτη μέλη άλλα από εκείνο του οποίου είναι υπήκοοι πρέπει να εναρμονισθούν για να εξασφαλιστεί αυτή η ελεύθερη κυκλοφορία·

ότι, όπως ανέφερε η ad hoc επιτροπή «Η Ευρώπη των πολιτών» στην έκθεσή της προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 29 και 30 Μαρτίου 1985, πρέπει να αποφευχθούν τα μεταναστευτικά ρεύματα που δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνον για χρηματικούς λόγους στηριζόμενους στο γεγονός ότι δεν έχουν εναρμονισθεί τα καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής δοήθειας, και ότι ο ευρωπαίος πολίτης που επιθυμεί να διαμένει σε χώρα άλλη από τη δική του δεν πρέπει να αποτελεί παράλογο δάρος για τα δημόσια οικονομικά της χώρας υποδοχής· ότι φαίνεται, ως εκ τούτου, ενδεδειγμένο να προβλεφθούν, στο παρόν στάδιο εξέλιξης της Κοινότητας, οι προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος διαμονής·

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ότι η άσκηση αυτού του δικαιώματος είναι πράγματι δυνατή μόνον εφόσον τούτο χορηγείται και στα μέλη της οικογένειας·

ότι φαίνεται ενδεδειγμένο να εξασφαλισθεί στους δικαιούχους της παρούσας οδηγίας το ίδιο διοικητικό καθεστώς με αυτό που προβλέπεται ιδίως από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 ⁽¹⁾, την οδηγία 68/360/ΕΟΚ ⁽²⁾ και την οδηγία 64/221/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη χορηγούν το δικαίωμα διαμονής στους υπηκόους των κρατών μελών που δεν διαθέτουν αυτό δυνάμει άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, καθώς επίσης στα μέλη της οικογένειάς τους όπως ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, εφόσον καλύπτονται αυτοί οι ίδιοι και τα μέλη της οικογένειάς τους με ασφάλιση ασθένειας και διαθέτουν επαρκείς πόρους ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος να επιβαρύνουν, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, την κοινωνική δόξη του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 2

1. Το δικαίωμα διαμονής διαπιστώνεται με την έκδοση εγγράφου επονομαζόμενου «κάρτα διαμονής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων», του οποίου η ισχύς περιορίζεται σε πέντε χρόνια, με δυνατότητα ανανέωσης. Στην περίπτωση που ένα μέλος της οικογένειας δεν έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους εκδίδεται έγγραφο διαμονής που έχει την ίδια ισχύ με αυτό που εκδίδεται για τον υπήκοο από τον οποίο εξαρτάται.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4. 4. 1964, σ. 850/64.

ότι με ενέργειες στον τομέα της κοινωνικής διάστασης της εσωτερικής αγοράς μπορούν να μειωθούν οι υπάρχουσες ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τα μέτρα που έχουν σχέση με τους σπουδαστές, αλλά ότι εν τω μεταξύ οι ανισότητες αυτές δεν πρέπει να αποτελούν εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία και το δικαίωμα διαμονής των πολιτών της Κοινότητας·

ότι η παρούσα οδηγία αποτελεί το πρώτο δήμα προς την κατεύθυνση ενός εγγυημένου δικαιώματος διαμονής, σε όλη την επικράτεια της Κοινότητας, για όλους τους πολίτες των κρατών μελών·

ότι η άσκηση αυτού του δικαιώματος είναι πράγματι δυνατή μόνον εφόσον τούτο χορηγείται και στα μέλη της οικογένειας·

ότι φαίνεται ενδεδειγμένο να εξασφαλισθεί στους δικαιούχους της παρούσας οδηγίας το ίδιο διοικητικό καθεστώς με αυτό που προβλέπεται ιδίως από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 ⁽¹⁾, την οδηγία 68/360/ΕΟΚ ⁽²⁾ και την οδηγία 64/221/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη χορηγούν το δικαίωμα διαμονής στους υπηκόους των κρατών μελών που δεν διαθέτουν αυτό δυνάμει άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, καθώς επίσης στα μέλη της οικογένειάς τους όπως ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, εφόσον καλύπτονται αυτοί οι ίδιοι και τα μέλη της οικογένειάς τους με ασφάλιση ασθένειας και διαθέτουν επαρκείς πόρους ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος να επιβαρύνουν, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, την κοινωνική δόξη του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 2

1. Το δικαίωμα διαμονής διαπιστώνεται με την έκδοση εγγράφου επονομαζόμενου «κάρτα διαμονής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων», του οποίου η ισχύς περιορίζεται σε πέντε χρόνια, με δυνατότητα ανανέωσης. Στην περίπτωση που ένα μέλος της οικογένειας δεν έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους, εκδίδεται κάρτα διαμονής που έχει την ίδια ισχύ με αυτό που εκδίδεται για τον υπήκοο από τον οποίο εξαρτάται.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4. 4. 1964, σ. 850/64.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Για την έκδοση της κάρτας ή του εγγράφου διαμονής, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα μόνον την προσκόμιση ενός εγγράφου ταυτότητας και της απόδειξης ότι πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1.

2. Τα άρθρα 2 και 3, το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 και τα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 68/360/ΕΟΚ, το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και τα άρθρα 2 έως 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ εφαρμόζονται στους δικαιούχους της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1990. Ανακοινώνουν αμέσως τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή.

Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του πρώτου εδαφίου παραπέμπουν ρητά στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Το ποσό των πόρων διαδίωξης, που ο αιτών αποδεικνύει ότι λαμβάνει, δεν πρέπει να είναι υψηλότερο από το κατώτατο όριο που ισχύει στη χώρα υποδοχής, και το κράτος μέλος το οποίο χορηγεί την κάρτα διαμονής δεν πρέπει να θέτει άλλους όρους από τη σταθερή και τακτική λήψη του εισοδήματος.

Για την έκδοση της κάρτας ή του εγγράφου διαμονής, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα μόνον την προσκόμιση ενός εγγράφου ταυτότητας και της απόδειξης ότι πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1.

2. Τα άρθρα 2 και 3, το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 και τα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 68/360/ΕΟΚ, το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και τα άρθρα 2 έως 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ εφαρμόζονται στους δικαιούχους της παρούσας οδηγίας.

Τα άτομα που επωφελούνται από την παρούσα οδηγία έχουν όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, τις οδηγίες 8/360/ΕΟΚ και 64/221/ΕΟΚ και τις νομοθετικές διατάξεις που τις τροποποιούν.

Άρθρο 3

Πριν από το τέλος του δεύτερου έτους από τη θέση σε ισχύ της παρούσας οδηγίας και εν συνεχεία ανά τριετία, η Επιτροπή εκπονεί έκθεση με θέμα την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας την οποία υποβάλλει στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1990. Ανακοινώνουν αμέσως τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή.

Οι διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του πρώτου εδαφίου παραπέμπουν ρητά στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.